

A LEGSZEBB PESTI GYERMEK-JÁTSZÓTÉR

A világ minden nagy kultúrvárosa játékparadicsomot épített már a gyermekek számára, hogy a köröngteteg terein szabad, boldog, zavartalan nappali otthont találhassanak. Bécsben például kerületenként két-három pompásan felszerelt játéktér van és most, 1929-ben (miután a Tisza Kálmán-téren már előbb megcsináltak egy játszóhelyet), megszületett végre Budapesten is a gyermekvilág boldog szennációja — a Gellért-téri pompás játszótér. Sztankovits Szilárd kezdeményezésére már 1912-ben próbálkoztak azzal, hogy ilyen játszótéreket csinálnak. Gerentsér László, az akkori testnevelési igazgató, lelkesen látott hozzá a megvalósításhoz, azonban a tisztli főorvosi hivatal vétót kiáltott.

— Hogyan is gondolnak az urak nyilvános, tömeges gyermek-játszóterekre, nem félnek attól, hogy a játékok terjesztik a gyermekbetegségeket?

Es a terv megfulladt a komor érvelésben.

Am ma, 1929-ben, úgy látszik, megfordult a világ, mert a játéktérek és a közös játékok egészséget, vig gyermekkacagást, örömet „terjesztenek” s a napi kenyér után robotoló pesti polgár is boldogan áll meg a legszebb pesti játszótér előtt, hogy felviduljon és megnyihüljön kissé a feléje szárnyaló anyagi gyermekkacagástól. Csúzdák, földi ringlispilek, homokvárak, lubickolómedencék alkotják itt a játszó-város kerületét s a gyermekek tüdejét a pompás budai hegyi levegő s arcocskájukat a barnító nap erősíti és festi tele mosollyal.

A Gellért-tér most a kora reggeli óráktól alkonyatig mindennap hangos a vidám gyermekzsivajtól. Ha hivatalos személy látogat el erre a játszótérre, bizonyára minden erejével azon fog dolgozni, hogy a fővárosban minél több ilyen paradicsoma legyen a kicsinyeknek.

